

[Baagø-Hansen.]

stiller, at man fortsat har opmærksomheden henvendt på udviklingen i forholdet mellem løn og pension, en henstilling, som iøvrigt de fleste vil kunne slutte op om.

Også nivelleringen har været genstand for indgående debat i udvalget, idet venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget fandt, at lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad imødegik den lønnivellering, som stigningen i antallet af reguleringstil lægsportioner har medført, bl. a. fordi forslaget ikke har fulgt det princip, som i 1952 fra alle sider blev knæsat med hensyn til imødegåelse af nivelleringen af tjenestemændenes lønninger. Da det under debatten herom i udvalget kom til at stå klart, at der ikke i udvalget ville kunne skabes flertal for et ændringsforslag gående ud på en yderligere bekæmpelse af den nivellering, der er indtruffet siden 1954, har de to partier afstået fra at stille ændringsforslag i den henseende, idet man dog i samme forbindelse udtaler, at man forventer, at der ved fremtidige lønreguleringer vil blive taget fornødent hensyn til det fremdragne forhold.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse uforandret, medens udvalget må afvise de af de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen, fru Ragnhild Andersen og hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag bl. a. med den motivering, at disse ændringsforslag ville medføre en merudgift af en sådan størrelse, at det ikke kan anses for forsvarligt at pålægge staten og dermed i sidste instans skatteyderne denne byrde.

Må jeg til slut gøre et par personlige bemærkninger, altså bemærkninger, som jeg fremsætter helt for egen regning.

Det forekommer mig, at det principielt under alle forhold må anses for heldigst, om tjenestemandorganisationerne i enighed kan stå sammen om de generelle lønkrav ved forhandlingerne med finansministeren. Jeg tror, at de ad den vej i længden opnår de bedste resultater, men det forudsætter også, at ikke en enkelt gruppe under forhandlingerne søger at skaffe sig og sine en speciel fordel.

I anledning af nogle bemærkninger, som faldt ved første behandling af dette lovforslag, bemærkninger vedrørende mit partis interesse for tjenestemændene, skal jeg tillade mig her at udtale, at det konservative

folkeparti i dag vedblivende fastholder en udtalelse, som blev vedtaget på partiets landsrådsmøde i København 1945, og hvori det hedder, at målet for statens tjenestemandspolitik må være at bevare en dygtig, initiativrig og hæderlig tjenestemandssstand, som er i stand til at danne grundlaget for et handlekraftigt statsstyre i vor demokratiske samfundsordning. Det hedder endvidere, at man peger på betydningen af en tjenestemandssstand, som har stor dygtighed og høj moral, og hvis materielle kår er gode, og at en sådan stilling for tjenestemændene er uvurderlig, ikke blot for administrationen, men også for hele befolkningen.

Der er for mig ingen tvivl om, at tjenestemændene i almindelighed slet ikke er utilfredse med at være tjenestemænd, tværtimod. Men der er for mig heller ingen tvivl om, at staten står sig bedst ved under alle forhold at føre en lønpolitik, som ikke blot ikke kan give anledning til misundelseklasserne imellem, men som også søger at give alle tjenestemænd en under hensyn til vedkommendes uddannelse, kvalifikationer, alder og ansvar forsvarlig aflønning.

Alfred Jensen: Da dette lovforslag var til første behandling, fremsatte jeg nogle kritiske bemærkninger. Min gruppe var utilfreds med, at der var givet så mangelfulde oplysninger angående tjenestemændenes krav, og vi var naturligvis ligeledes utilfredse med, at der ikke var taget mere hensyn til de krav, der var stillet af tjenestemandssstanden. Derfor kritiserede jeg den forskel, der var på ministerens forslag og de af tjenestemændene fremførte krav.

Jeg fremsatte ønsker om at få yderligere oplysninger. Jeg fik dem ikke ved første behandling, og jeg kan se, at der heller ikke er store muligheder for at få dem her ved anden behandling. Om problemerne har været diskuteret i udvalget, er jeg ikke i stand til at se af den betænkning, der foreligger, og jeg føler heller ingen trang til at rejse nye spørgsmål ved denne lejlighed efter det svar, der blev givet af finansministeren under det forrige punkt på dagsordenen. Der blev faktisk ikke svaret på det, der blev spurgt om, og jeg regner heller ikke med at få noget svar, hvis jeg fornyer mine spørgsmål ved denne lejlighed.